

HORITZÓ

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Preus de Subscripció

Fora (6 exemplars tri-
mestre) 1'10 pessetes
Número solt 0'15 pts.

Dels articles signats en són
responsables llurs autors.

Redacció i

Administració

ñ. Hernández 15, pral.

No es retornen els
originals

L'Exposició de l'Ateneu

La raó que empeny a l'home des d'èpoques antigüíssimes a enriquir la seva vida, reproduint —per mitjans aparentment diversos, però, en el fons, iguals— les coses que pren del món fenomènic, que l'envolten, i —dada essencial en la comprensió de les arts plàstiques— filtrant aquest món a través de la seva personalitat, del seu Jo, i — això és el que avalora el fet artístic— crea l'anomenada obra d'art, deu respondre a un fet psicològic, l'esbrinament del qual no entra en la intenció del que escriu.

El fet que ens ha portat a l'anterior disquisició és la relativa abundor d'artistes i d'obres que s'apleguen aquests dies a l'estatge del nostre Ateneu.

A l'escriure aquestes ratlles sortim de veure l'exposició. Hem vist l'atenció que desvetlla en la nombrosa concurrència que hi desfila. Gent, una bona part, que es posa per primera vegada en contacte amb una exposició d'art. No capeix encara la raó que fa que cada un dels expositors sigui tan divers; que el paisatge dels volts de Cassà sigui tan diferent vist per En Marlés o per En Ragolta. I és que l'artista no copia mai ni davant del natural. Sempre inventa.

El natural, el model, no és més que un material del qual l'artista disposa, ni més ni menys que dels colors i els pinzells. Podríem fer la valoració següent:

Pintura, és igual o resultant d'una mica de colors, una mica de tela, etc. i un molt, quasi un tot, de la personalitat del que crea l'obra. Això i res més que això, és el que dóna l'altíssim valor que per nosaltres té la pintura, com a mitjà d'exterioritzar quelcom del nostre Jo interior, de la nostra personalitat humana.

Deixant aquestes elucubracions, passem a do-

nar la nostra impressió de l'actual exposició.

El primer lloc, correspon a l'agradable sorpresa que ens ha proporcionat En Marlés qui exposa uns paisatges i apunts que comparant-los amb els presentats per ell en anteriors exposicions, demostren el gran progrés d'aquest voluntariós artista.

D'En Ragolta hi ha una aportació considerable en quantitat. Remarquem el retrat de noi molt ben establert. En les natures mortes gosariem demanar-li més atenció en la composició.

En Gener hi aporta uns paisatges dintre la seva tònica habitual, amb un sentiment líric de la natura, molt agradable, i un aigua tinta resolta amb el mestratge tècnic, que demostra el seu domini del procediment.

Las, exposa tres paisatges d'un primitivisme originat segurament per la seva inexperiència tècnica. Amb voluntat i estudi no dubtem que superarà aquesta dificultat.

En Botet hi té algun bodegó encertat de qualitats. Enguany ha treballat poc.

Per fi En Montagud hi aporta el seu reconegut mestratge i la seva superioritat tècnica, a remarcar un bodegó magnífic.

Amb «Noi pensatiu» demostra el seu gran domini de la figura.

En conjunt, l'Ateneu pot apuntar-se l'haver aconseguit arrelar l'annual exposició, i que cada any resulti una superació de l'anterior, per estímul de l'art cassanenc i justificació del cognom de cultural que l'Ateneu porta.

X.

Postals de Cassà (segona sèrie)

IV ELS ÚNICS

Així com les demés cobles-orquestres cassanenques tingueren aquesta doble modalitat des de la seva fundació, la corporació «Els cinc Unics» va néixer l'any 1927 amb un sol caràcter: el d'orquestrina. Per això ni el número dels seus components ni els instruments usats foren els peculiars a la cobla, sinó els propis d'un jazz-band. Així hi trobem un piano, violí, trompeta, un saxofó i un jazz a càrrec respectivament dels elements fundadors següents: Francesc Juliol, Sixte Nonell, Guillem Clos, Pere Solà, Salvador Casas.

Amb aquest personal i instruments ben prompte Els Unics ens donà a conèixer el repertori de ballables americans amb les seves harmonies originals i ritmes moderns contribuint a emmotllar el gust de la gent dintre les noves corrents de la moda.

Així mateix sentirem la necessitat d'augmentar el personal i sota el comú denominador d'Els Unics anaren successivament variant el número: primer cinc, després sis, més tard set i darrerament vuit, formant actualment una petita cobla que també toca sardanes amb simplificació de tenores i trompetes.

Malgrat el poc temps que porta d'existència la cobla-orquestrina Els Unics, té guanyat sòlidament un prestigi dintre el gènere artístic que cultiva, formant avui dia un bon conjunt que pot sentir-se també per les Festes Majors de les nostres comarques.

Amb Els Unics queda closa la segona sèrie de les meves Postals de Cassà. Si les notes esquemàtiques de la història de les nostres cobles tenen alguna utilitat, serà sens dubte per haver contribuït a fer conèixer i estimar aquestes agrupacions musicals i valorar justament les seves tasques artístiques, amb tot el qual em considero sobradament satisfet.

La influència de la música a Cassà de la Selva crec que té una importància decisiva en molts aspectes de la seva vida.

En l'ordre cultural, la música educant els sentiments de la gent, ha fet conèixer moltes obres artístiques, cultivant i depurant el bon gust dels cassanencs que es posa de relleu en tota aquesta munió de músics que toquen o canten en les festes profanes i religioses. Així mateix, l'existència de les quatre cobles tocant amb freqüència sardanes, ha contribuït a mantenir entre nosaltres tota la puresa de l'estil selvatà amb els seus variats repartiments dels llargs i terminacions a la dreta, distingint així el nostre estil del seu semblant, l'empordanès.

En l'aspecte econòmic les cobles són una font d'ingressos per moltes famílies, que troben en la música el seu mitjà de vida, contribuint en part, al benestar material de la població.

I per fi, en l'ordre social, també trobaríem la influència benefactora de la música. Un poble que canta, ens demostra l'alegria de la seva ànima, i les asprors de la lluita de classe queden ofegades pel sentiment que tot ho agermana. A Cassà, l'obrer canta i estima el cançoner català, i aquestes causes contribueixen també a què regni l'harmonia entre els diversos estaments.

J. DOMINGO ALEMANY

CASA per VENDRE

Carrer Salmerón, 18

RAÓ

PERE GARGANTA

Quatre mots

INSISTIM

En una sessió Municipal recent, el Sr. Vilallonga prengué la paraula per demanar que s'insistís prop de la Generalitat, perquè la idea de canviar el nom de la nostra vila —Caça en lloc de Cassà— no prosperés.

Permeteu-nos que us diguem, Sr. Vilallonga, senyors Consellers de la vila que per dret natural —no reconegut encara oficialment— és capital de la Selva,* que això és perdre el temps.

Ja n'hi podeu enviar d'observacions, d'informes i d'estudis per tal d'evitar la definitiva i inapelable resolució de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans. No en treureu res. Nosaltres dubtem que els senyors que formen aquesta secció dictaminadora s'hagin preocupat gaire en estudiar l'origen del nom de la nostra vila. En dubtem, perquè nosaltres, els cassanencs, des de fa temps, ja els hi tenim aquesta feina feta. Una feina mal feta, que hauran acceptat per bona, per procedir dels principals interessats en aquesta qüestió.

Com volem que aquells senyors que veuen en els comunicats del nostre magnífic Ajuntament, l'escut de la nostra vila, amb aquell caçador modern i pintoresc, «acompanyat» d'un gos falder que fa feina de llebrer i d'un conillet immortal, s'encaparrin esbrinant la derivació etimològica del nom de la nostra vila?

O expulsem del lloc d'honor que ocupen aquelles figures creades pels nostres besavis, indocumentats, o ens imposaran un Caça així: amb c trencada.

Si ens hi enfadem, ens respondran, fent una rialleta diplomàtica:

—Amb un caçador simbòlic a l'escut, no volem els cassanencs que es digui que el nom de «Cassà» ve de cacera? Es curiós!

F. P. C.

(* Llegiu, si us plau, l'admirable treball del nostre estimat amic Modest Sabaté, publicat a l'Album Meravella. Aquest magnífic volum el trobareu a la Biblioteca de l'Ateneu Cultural.

Assegurances contra

INCENDIS

Agent: F. Pla Costeís

Dues maneres d'assolir la pròpia vida

L'activitat orgànica no es redueix pas únicament al món interior de cada ésser viu; hi ha un altre món, l'exterior, del qual tots hem de rebre la continuïtat de la vida.

Els éssers de constitució rudimentària, mancats d'òrgans definitius per establir comunicació amb l'ambient, emeten flagells, pseudòpodes i cilis o pestanyes vibràtils. En ells observem els curiosos fenòmens de tactisme, d'orientació i trasllació com la quimiotaxi que ens descriuen els biòlegs.

Si pugem amunt en l'escala zoològica, per albirar l'home al bell cim, hem de passar per tota una meravellosa varietat de sistemes d'enllaç entre l'individu i el medi còsmic que el circueix.

L'home gaudeix certament d'òrgans definitius i aptes, per la captació dels aliments; per traslladar-se; posseeix uns sentits d'una complexitat sublim i una intel·ligència que l'enlaira per damunt dels estels i el fa amo i senyor de les energies totes de la terra.

Però amb tot i aquestes avantatges es troba, com l'ésser rudimentari, amb el *jo* (món interior) oposat al seu *no jo* (món extern).

Es aquesta oposició absoluta, és relativa?

Fichte, l'autor del panteisme egoístic diu en la seva Ciència del coneixement: «Així mateix hem de concedir que un *no jo* és absolutament oposat al *jo*».

El món extern, és constantment transformat pels éssers vius; és a dir: fet habitable, i això no pas en un estat de passivitat per part d'ells, que conduiria al seu enquistament, al nirvana, sinó mitjançant el treball.

D'ésser certa la doctrina de Fichte, de no ésser relativa l'oposició nostra al món extern, com el podríem vèncer per mitjà del treball, com fóra possible el progrés?

A més la Moral d'aquest sistema seria la d'un egocentrisme refinat que autoritzaria l'esclavatge i convertiria en pecat l'altruisme.

Per el món habitable, vol dir per cada home, bastir-hi la pròpia llar per mitjà del treball, la qual esdevé convertida en el seu dermatoesquelet espiritual i feta moralment inseparable d'ell, com ho és en l'aspecte material el caragol de la seva closca.

Diu Chesterton: «Hi ha dues maneres d'assolir la pròpia llar, i una d'elles és no moure-se'n. L'altra consisteix en rodar tot el món fins que hom torna a l'indret d'on eixia».

Ell s'inclina per la primera solució perquè es refereix a una llar que defineix com a perfecta. Nosaltres però, direm que el nostre *jo* és tan susceptible de

progressar que per a trobar-lo i arribar al seu coneixement, hem de recórrer tot el *no jo*, renunciar a l'egoisme i llençar-nos a la pràctica d'un altruisme abnegat.

Allòc de l'organisme rudimentari en l'escala zoològica, correspon, en la de la vida nostra, l'infant.

Ell surt de si mateix tot just obre els ulls a la vida. No veu encara, però els seus ulls s'orienten amb el tactisme lluminós; les impresions sensibles són difuses, la intel·ligència és «com pissarra en la qual no hi ha res escrit» segons antic aforisme escolàstic. Tot coneixement entra per els sentits, «abans de tenir idees hem tingut afectes» segons Rousseau així les primeres idees han de confondre's amb els afectes.

La vacil·lació en les primeres passes i en les primeres lletres és manca d'hàbitud. Adquirir hàbituds bones, educar-se, significa lluitar per la possessió del món extern, adaptar-se, esforç màxim, si es té en compte la gran desproporció entre la feblesa dels membres i la inflexibilitat del món orgànic i humà que s'oposa a fer lloc al nou home.

Molts pares no es preocupen gaire per l'higiene del nen, ni per l'estètica del seu vestit ni per la seva acurada educació. Es fan obeir mitjançant càstigs corporals, contraris a la dignitat humana, o amenaçant-los amb idees terrorífiques, veritable abús de la bona fe infantívola.

En la vida social, els infants no hi són comptats. Hom procura allunyar-los per evitar llurs impertinències. Tota la vida és per als adults; fins en les festes que es celebren no tenim la gentilesa de dedicar-los-hi un record.

Per què la llei no obliga els pares a posseir un mínim de cultura pedagògica?

De dues maneres podem assolir la pròpia vida i una d'elles és no sortir del *jo*, del nostre món d'adultes, enquistar-nos dintre la torre d'ivori de la pròpia conveniència. L'altra consisteix en sortir de nosaltres mateixos, ésser altruistes per poder obtenir el goig lícitament egoista; descendir fins a l'infant per trobar veritablement l'home.

P. ANDREU RILIS

JUBERT & PRESAS
BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

COMENTARI

Els dobles

Horribles. Anticinetogràfics aquests dobles les veus dels quals sovint empipadores—suplanten les dels actors veritables. Turment del bon cineasta aquests bons senyors i senyores que xerren quinze pessetes cada dia per falsificar l'expressió dels artistes que diuen el seu paper amb l'emoció que comporta la interpretació.

Sí, tot això són els dobles del cinema. No hem de queixar-nos però, a ells, sinó als implantadors d'aquesta anti-artisticitat i a les empreses que l'empren. Jo, bon aimant del cinema—i amb mi tots els que ho són—em considero estafat quan en lloc de la meravellosa veu de Marlene Dietrich m'engeguen la d'una senyora de parlar macarrònic que diu la lliçó. I quan en compte d'oír les sorprenents matitzacions de la veu d'un Charles Laughton m'obliguen a escoltar la monotonía superempipadora de la d'un il·lustre amagat.

Per això penso que totes les empreses i entre elles les de Cassà, estan equivocades si pensen que els films doblats plauen. Adhuc no entenent les pel·lícules estrangeres és mil vegades preferible llegir els quatre mots explicatius que surien escrits a haver d'escoltar les lliçons que —pèssimament— diuen els dobles en castellà, i encara en un castellà que si el sentís Cervantes es tornaria a morir. I el pitjor del cas és que gairebé mai el doblatge s'entén i aleshores ens quedem sense diàleg ni lletres.

Voldria que els empresaris cassanencs fessin una prova. Que projectessin films en versió original. Veuriem com l'opinió que tenen de què els dobles plauen al públic és equivocada. I si no és així, pitjor per al cinema, que demostrerà tenir un públic que no sap el que va a veure.

RICARD MESTRES

Gran assortit en

Calçat de temporada

no dubteu un moment,

en Xec Espardenyer

us en servirà d'econòmic i superior.

Castelar, 41

Tribuna lliure

En el número 25 d'HORITZO, aparegué un article titulat *Feminisme* signat per J. P. P. en el qual posava de relleu algunes de les tendències ideològiques de la dona moderna. Entre altres coses esmentava que la dona, avui, coneix i practica el maltusianisme.

La paraula maltusianisme, ve de Malthus, cèlebre economista anglès, el qual ha descobert la *lleï de la població*. Per a remeiar els efectes de la lleï de la població (misèria, celibat, abort, infanticidi, guerres, etc.) Malthus ha proposat l'abstenció tan llarga com fos possible de les relacions sexuals, el matrimoni tardà, de tal manera que entre l'edat del matrimoni i la de la menopàusia, la dona no pogués tenir més que un reduït nombre de fills. Tal és el maltusianisme.

El neomaltusianisme, accepta la lleï de la població, però diu que no pot ésser practicable per la majoria dels homes, el remei preconitzat per Malthus. El neomaltusianisme, proposa la unió sexual segons les conveniències, evitant la fecundació pels mitjans avui arreu coneguts.

El Dr. G. Hardy, diu: «Solidaritat, mutualitat, cooperació, eugenisme, puericultura, educació, sindicalisme, vagues, revoltes, revolucions, col·lectivisme, comunisme, etc., si no es sostenen en la base necessària del maltusianisme, si no adopten la difusió de les pràctiques neomaltusianes, queden relegats a la categoria d'idees imaginàries, de remeis il·lusoris, d'institucions vanes, de societats quimèriques.

El dia en què la prudència procreadora haurà penetrat a totes les famílies, en què la imprevisió sexual dels uns no anul·li els efectes de la prudent retenció que s'imposen els altres, en què tots els matrimonis sàpiguen evitar la concepció, en què els nens deliberadament volguts, desitjats, naixeran en número prudent-

NEOMALTUSIANISME

ment limitat, en proporció amb els recursos familiars o socials, en les millors condicions d'atavisme, d'educació, de medi, no hi haurà més proletariat, no hi haurà més misèria».

Per tant, creiem que el neomaltusianisme no pot ésser una doctrina més humanista, i creiem que la dona té el deure i l'obligació de practicar-la, puix que tots els seus resultats són a profit de la col·lectivitat.

Totes les dones tenen dret a conèixer la veritat sobre la qüestió sexual. Si la major part d'elles tenen massa fills creiem que no és perquè així ho desitgin. S'ha d'ensenyar a la dona tots els mitjans, ja siguin mecànics o químics, per evitar l'embaràs no desitjat. Avui dia la ciència ha descobert nombrosos procediments anticoncepcionals; tots ells, sinó d'una eficàcia absoluta, almenys relativa, reduint a una petita probabilitat el perill de la fecundació. Aquests productes de preservació són a preus assequibles per a la més modesta treballadora, i més, comparant-ho amb les quantioses despeses que ocasiona un embaràs, que sempre resulta llarg i molest.

Liegim en una revista unes dades estadístiques, les quals demostren que el coeficient de natalitat està en raó inversa del seu grau de fortuna. Diu que el districte que comprèn els Camps Elisis, de París, té una natalitat tres vegades més reduïda que el districte pobre de Menilmontant. Per cada 1.000 dones de 15 a 50 anys, Menilmontant dona 116 naixements, i els Camps Elisis, 34. Diu que el mateix passa a Berlín; per cada 1.000 dones de 15 a 50 anys, un barri molt pobre dona 157 naixements; un barri ric, 47. N'hi ha d'altres de Londres, de Viena, etc.

D'això es desprèn que els rics usen per evitar la concepció, procediments que condemnen generalment quan s'ensinya als pobres.

També diu que és molt notable que els repobladors més rabiosos i els patriotes més acèrrims, compten amb els fills dels altres per a repoblar el país i donar soldats a l'exèrcit. Ni Tardieu, ni Herriot, ni Briand, entre altres, han donat l'exemple d'una proliferació nombrosa. La despoblació de França seria considerable si els proletaris imitessin els seus representants, si no procreessin com els seus diputats més que un o dos fills per una renta de 60.000 francs (que és el què cobren de l'Estat francès els diputats.) A continuació publica una llista de personalitats conegudes; polítics, savis, literats, etc., amb el nombre de fills. De 445 matrimonis, donen una totalitat de 578 fills, això és, un fill per cada 2/3 de matrimoni.

Es un promig on no deuriem arribar els obrers, les rentes dels quals són insignificants, comparades amb les d'aquelles notables personalitats.

No és gens reconfortant ni alegre, veure un matrimoni que a causa de la seva ignorància de les qüestions sexuals, tenen set o vuit fills, tots ells mancats del més imprescindible a la vida humana. Doloroses són les escenes que promouen aquests infants, la cara dels quals senyala amb prou certesa totes les seves privacions i sofriments. Es diu que allà on s'hi alimenten 4, també s'hi alimenten 5. Mentida! Les privacions que ja sofrien els quatre, vé a augmentar-les de grau, l'arribada del cinquè. El salari del treballador no pot augmentar en proporció de les boques que hi ha que alimentar. Un fill més en la família, augmenta el mal de tota ella. Mal vestits, mal alimentats, bruts, s'acostumen als vicis i als seus perills i es degeneren. El pare cerca el refugi de la taberna i l'alcoholisme fa de les seves, mentre la pèrdua del treball i la desocupació, vénen a agreujar la seva situació. I encara nous fills, raquífics, són portats al món per pares debilitats per les privacions i el vici. On són, ens preguntem, per als proletaris, les dolces i plaers de la llar? No hauria estat més noble, més humà, evitar tot el què passen aquests desgraciats, privant-los de néixer? N'hi ha que diuen que és un crim l'evitar la concepció. Nosaltres creiem que no pot ésser un crim, sinó un acte humaníssim, descriure honradament per als pares que són incapços de criar els seus fills, els mitjans de tenir-ne pocs o cap, si així ho desitgen.

La revista «Estampa», revista de la imbecilitat espanyola, com l'anomena la premsa francesa, molt sovint publica reportatges sota el títol "Famílies nombroses" com mofant-se de les vicissituds d'aquells desgraciats, quan seria més lloable, posar remei a aquests mals, publicant en lloc d'aquests reportatges, la manera d'usar, tots els procediments as-

Kursaal Cinema

Dissabte 2 i Diumenge 3 de Juny
UN PROGRAMA FORMIDABLE

2 super-produccions «Universal»

EL PACIFISTA

per

LEE TRACY i GLORIA STUART

La bonica comèdia

El capitán disloque

i còmica sonora.

Cine Modern

Empresa Josep Taché

Diumenge 3 de Juny 1934

Tarda i nit

Un programa monstre

Tres èxits de la temporada

Demaneu programes

sequibles, per evitar l'embaràs no desitjat. Anem a acabar el nostre escrit. El tema seria llarguíssim, degut a la seva enorme complexitat, tant referent a la qüestió sexual com social; i a més a més les planes d'«Horitzó» no ens ho permeten.

Per tant, repetim, som uns fervents partidaris de la doctrina neomaltusiana; puix d'ella, no pot menys que resultar sense que els individus hagin de privar-se de les satisfaccions carnals — la felicitat per al conjunt dels humans.

ENRIC GENOHER

De la Festa Major

«Concerts Toldrà»

En mig de les estridències metàl·liques de la Festa Major, els concerts del Quintet Toldrà de Barcelona han estat un sedant de bona música que ha delectat l'esperit dels cassanencs.

Sens dubte la principal atracció de la Festa Major passada ha consistit en els concerts matinals, de tarda i nocturns que han tingut lloc al Saló del Centre d'Unió Republicana d'aquesta vila a càrrec dels celebrats artistes de la Granja Royal.

Amb un programa ben suggestiu i variat que comprenia des de les transcripcions de fragments d'òpera més coneguts — La Favorita, El Barber de Sevilla, Rigoletto, La Bohème — música del gènere de sarsuela espanyola, les delicioses obertures de «Don Joan» de Mozart i «Co-

riolan» de Beethoven, i les bel·leses rítmiques de «La Vida Breve» i del «Amor Brujo» de Falla, el quintet Toldrà va merèixer els aplaudiments dels cassanencs que omplien cada dia la sala de concerts i que amb una atenció digne del millor elogi, escoltaren devotament aquestes obres i d'altres que els músics barcelonins tocaren amb una justesa i afinació impecables.

Culminà la tasca dels artistes en el concert darrer donat el dia vint-i-nou de maig en el qual ultra la difícil Rapsòdia n.º 2 de Liszt, el mestre Toldrà va regalar-nos les oïdes amb un solo de violí «Siciliano i Rigodon» de Françoer, dit amb gran amor i tècnica cultivada i prodigant-se, a més a més, degut als constants aplaudiments de l'auditori, tocant les Czardes de Monti i la cèlebre serenata dedicada a Kubelik, d'una manera ben remarcable.

Una ovació imponent de tot el públic dempeus coronà la labor dels artistes que sens dubte, han deixat entre nosaltres un grat record que desitgem sigui fermaça per a què puguin tornar a Cassà ben aviat i poguem gaudir de nou d'unes sessions d'art musical veritable.

Coralment felicitem al Quintet Toldrà i als directius de l'entitat, Centre d'Unió Republicana per el favor que ens han fet i l'encert que han tingut a escollir els elements artístics que han col·laborat en la nostra passada Festa Major.

—La iniciativa llançada des d'Horitzó pel nostre estimat col·laborador Sr. J. Domingo Alemany perquè les entitats de la nostra vila la fessin seva, aprofitant l'avinentsa de tenir reunides a la plaça totes les cobles cassanenques durant la festa major, fent que toquessin juntes «La Santa Espina» no prosperà.

Ho lamentem, perquè realitzant a-

questa bella iniciativa s'hauria obtingut un èxit, un dels pocs èxits remarcables que poden apuntar-se les entitats organitzadores dels festeigs.

—Miracle! Enguany no ha plogut per la festa.

—Un altre miracle! que es repeteix cada any és el d'omplir-se el saló d'espectacles del C. U. R., el dimecres de la festa. La multitud que hi anà, va poder delectar-se, com cada any, contemplant la rifada més cèlebre de l'any.

—Un espectador durant l'entreacte de la sessió que ens serví el Sr. Díaz 1934, exclamà:

Ah! si en «Tanhauser» tornés, i sentís aquests músics... els fusellaria!

Aquell espectador malhumorat, havia perdut els estreps. Wagner el perdonarà.

—Es calcula que foren més de mil les persones que visitaren l'Exposició de Pintures de l'Ateneu Cultural.

Polítiques

El dissabte, dia 19, es celebrà en el cinema Catalunya l'anunciat míting organitzat pel Cens de Lliga Catalana.

Hi parlaren els oradors Narcís de Carreras, Paulina Pi de la Serra, Joan Estelrich, Pere Rahola.

La concurrència fou molt nombrosa. Presentaren els oradors el Sr. Salvi Rodà i el Sr. Agustí Riera.

—Pel diumenge vinent dia 3 de Juny hi ha anunciada una interessant conferència a càrrec de l'Advocat Sr. Jaume Balaguer, el qual parlarà de «La llei de contractes de Conreu».

Aquest acte que es celebrarà a la sala Galà, és organitzat pel Sindicat Agrari d'aquesta vila.

NOTES MUNICIPALS

SESSIO DEL DIA 22 DE MAIG

Presideix l'Alcalde Sr. Robau.
 S'a rova l'acta de la sessió anterior.
 S'aproven a continuació la nota dels jornals de la brigada municipal del 14 al 20 del corrent, l'abonament de la Telefònica del mes de la data, tres comptes del Dipositari, els rebuts de la il·luminació municipal i altres comptes per viatges de l'Alcalde i Secretari i despeses d'emblanquinar la Caserna de la Guàrdia Civil.
 Informar la instància del Sr. Puig Ribas demanant permís per tallar alzines sureres en la seva finca coneguda per «Mas Cassà».
 El Sr. Alcalde dóna compte de l'informe de la persona de la persona experta enviada per l'Ajuntament al Mas esmentat i s'acorda informar en el mateix sentit.
 Instància de tres negociants d'aviaram i ous demanant un règim d'igualtat per tothom dintre el mercat per la compra d'aquests productes.
 Passa a la Comissió de Governació, perquè tenint en compte l'espai reduït de què es disposa en la Plaça on es celebren els mercats, estudiï la manera de donar satisfacció als desigs dels demandants.
 Instància d'alguns veïns dedicats al transport denunciant anomalies observades a la bàscula per a carros del Sr.

Emili Teixidor.
 Després de breus paraules del Sr. Alcalde, el Sr. Mestres proposa que aquesta instància passi a la Comissió de Governació perquè procuri posar en clar quina mena d'anomalies són les que es refereixen els denunciants, a fi i efecte de posar-hi remei. Es mostra d'acord amb el criteri exposat pels denunciants amb llur instància de què la bàscula pública passi a dependir del Municipi i al mateix temps que fos instal·lada en lloc més apropiat que on ho està actualment.
 El Sr. Vilallonga intervé dient que caldria harmonitzar lo de subsanar les anomalies que denuncien els autors de la instància i que la bàscula continués dependint del Sr. Emili Teixidor, puix entén que aquest senyor a l'instal·lar la bàscula pública va prestar un gran servei al municipi puix en aquells moments l'Ajuntament no disposava de mitjans econòmics per a instal·lar-la pel seu compte.
 Intervenent diversos consellers i el Sr. Alcalde, diu que seria convenient de què la bàscula passés a dependir del municipi tot seguit que es disposés de mitjans per instal·lar-la. Entén que això a més de constituir un benefici per l'Ajuntament seria sempre una major garantia pels que tenen necessitat dels seus serveis.
 Seguidament s'acorda que la instància passi a la Comissió de Governació, encarregant-se aquesta d'esbrinar quines són les anomalies que es denuncien per

després el Consistori poder obrar en conseqüència.
 Després d'acordar-se celebrar la propera sessió el divendres dia 1 de Juny, i de començar les sessions durant els mesos d'estiu a les nou de la nit, no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Proveu els exquisits
 caramels

Garbinos

Fabricats per
J. Barris Serra
 Sant Feliu de Guíxols

■
 ▬

Venda exclusiva a
 Cassà de la Selva

Pastisseria Tibau

Bomboneria selecta - Queviures fins

Fàbrica de **DOMINGO**

Tapones,
Discos y
Especialidades

Fabricantes:

Dispongo de maquinaria moderna para esmerilar y ensamblar toda clase de productos derivados del corcho.

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Selvatana

Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22

Per a contractes: Pere Arpa

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

Fàbrica de gasoses i sifons - Zeppelin - Aigua picant

JOSEP CLARA

Exenedor de la cervesa Damm i representant del lleixiu Berenguer.

Pau, 45 Cassà de la Selva

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

Jaramago Valadia

EL MILLOR PAPER DE FUMAR

ESTOIG ENGOMAT
10 Cts.

JARAMAGO "ORO"
20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs

DIPOSIT DE VENDA: Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES, MONEDERS
JOC DE CARTES, DOMINÓS, ESCACS,
PARCHESSIS, etc. etc.

Venda a l'engròs i a la menuda

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Principal

Per a contractes:

Francesc Gruart Telèfon 19

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

Subscriuiu-vos a "Horitzó"

Agència d'Autòmibus i Transports

La Cassanense

Administració: Castelar 61.

Garatges: Progrés, 3 i 31

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»
«Representant de la cervesa Damm»

Cassà de la Selva

Pere Mercader

CAPELLERIA - GORRISTERIA

Camises-Corbates-Cinturons-Sempre les darreres Novetats!

Plaça Mn. Cinto Verdaguer, 5 Cassà

Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretina

VDA. JOAN ABELLI

Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva

Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

Narcís Martí

Tocineria - Comestibles

Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

Telèfon 32 R

Feu-vos SOCI de l'Ateneu Cultural

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Anselm Clavé - Telèfon 15

Garatge Bany

Cassà de la Selva

Narcís Duran

Aiguardents i Licors - - - Elaboració acuradíssima
Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

CAMISES, CAPELLS, CORBATES, GORRES, etc. etc.

Darreres novetats.

Miquel Solà

Estanc. Dr. Zamenhof, 6

Articles de Ferreteria - - Armeria i efectes de caça

URALITA

Agència oficial: J. BERDALET
Cassà de la Selva

Menjars i dispeses econòmiques

Casa Pica

Carrer Salmeron, 39 - Cassà de la Selva

Servei amb camió de Cassà a Bar-

celona, amb parades a Caldes de

Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures Cassà de la Selva